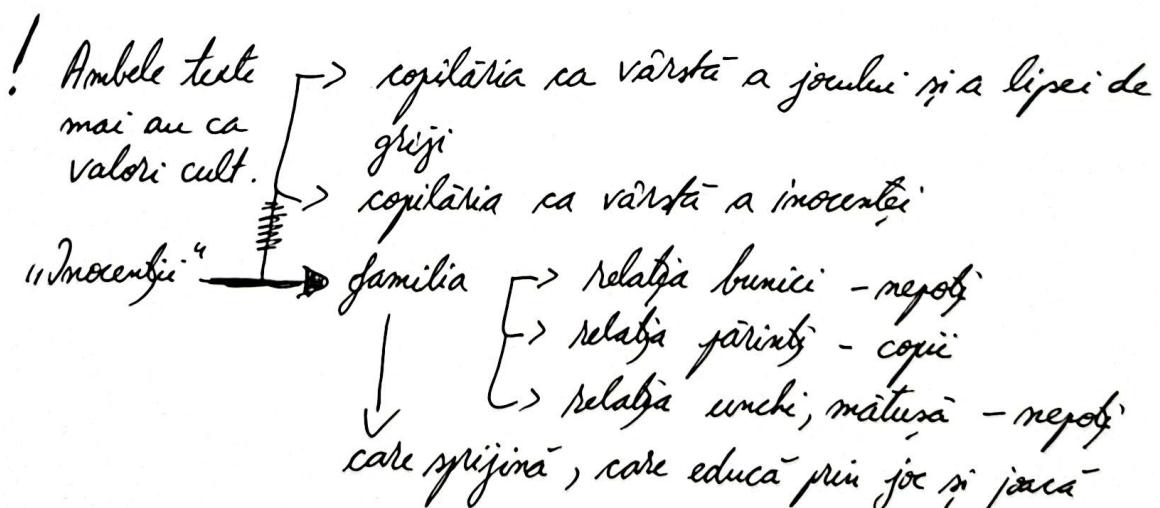

"Mendebilul", Nicuță Cărărescu

9. Lecturând fragmentul - nevolt, mi-am adus aminte de „Inocenții de Joana Părvulescu. O valoare culturală comună celor două texte este jocul ca modalitate de dezvoltare personală.

Așa cum, în fragmentul - nevolt, mărtobul prezentă, din perspectiva maternului, ~~în~~ unul din jocurile copilariei - „Vrajitoaca”^{in mod puristic}. În acest sens, se resimte argumentul adulțului care descrie în detaliu modul de desfășurare a jocului, evidențiind creativitatea copiilor, creativitate dezvoltată foarte puțin activitățile în aer liber. O secvență semnificativă în acest sens este cea în care „Vrajitoaca îl face de mână până la cuib...”. În plus, sunt prezentate alte jocuri拖 ale copilariei de altădată, o copilarie limitată de tehnologia de azi; dar care îi determină să fie creative.

De asemenea, în cel de-al doilea text, este evidențiat rolul jocului în formarea celor patru verișori. În acest sens, pentru același orice joc este o modalitate de a învăța ceva nou, de a evolua. Un exemplu semnificativ din roman este secvența în care unchiul, anticar, inventează jocuri educative și distractive pe care copiii le adoptă și din care invata - apoi fără să realizeze.

9. Fragmentul extras din „Minunea” de R. J. Palacio poate fi asociat cu „Răzbunul care mi-a salvat viață” de Kimberly Brubaker Bradley. O valoare culturală comună o constituie integrarea copiilor cu dizabilități.

Aștel, în textul - report, familia lui August decide să îl trimita la școală în clasa a V-a, conștientă fără că nu doar cunoștințele acumulate contează, ci și abilitățile sociale. Își băiețelul își dorește același lucru, mărturisind că vrea să aibă mulți prieteni cu care să-și petreacă timpul, după ore.

Protagonista cărții Alex de mine este ajutată de Susan Smith să își depășească fricile și complexele de inferioitate, generate de handicapul de la picior. Ea devine mai deschisă și mai inreprăzitoare, făcându-si chiar prieteni; pe numele Maggie.

⑨ Lecturând fragmental - report, mi-am adus aminte de poezia „Lacul” de Mihai Eminescu. O val. cult. comună celor două texte o constituie fascinarea pe care natura o exercită asupra omului.

Aștel, în fragmentul citat, inspirația poetului este oferită de jocul „cu nuci și castani”, „cu ulmi crescând cât nimfe plopi”. În plus, aici „coarda meditativului elegiac intră în vibrație ca nicaieri în altă parte.”

De asemenea, în cel de-al doilea text, se joacă în lumina peisajului și descrierea lacului de către eul liric, aflat în ipostaza dragostitului. Lacul este un spațiu propice iubirii, un spațiu în care eul liric își proiectează vizual de iubire.

Ex. 9

Fragmentul din lectorul - myost m-a dus cu gândul la o carte pe care am uitat-o ca lectură suplimentară. Este o carte "Hotel de cărți", un roman exceptionel scris de Markus Zusak.
O valoare morală comună este dragostea față de cărți.

În fragmentul primul se evidențiază puternic acest sentiment prin comportamentul profesorului care arde de nerăbdare să răsfoiască carteia plinată.

În romanul "Hotel de cărți", această valoare morală este evidențiată prin personajul principal, Liesel, pt. care cărțile devin o erădare din realitatea crudă și, totodată, o sură împușcătă de înțelegiune.

SUGESTIE: O legătură care se poate stabili, la nivelul conținutului, între cele două texte este familia, mai exact, relația dintre bunici și nepoți. În primul text, bunica Safta este cea care îi ia sub ocrotirea sa pe nepoței. În cel de-al doilea text se prezintă relația care se leagă între bunici și nepoți, evidențiind multiplele beneficii ale acestei realții. (58 cuvinte)

8.

SUGESTIE: Consider că este important să fii recunoscător tuturor celor care au contribuit la educația ta.

În primul rând, educația pe care o primim în primii ani de viață, „cei șapte ani de-acasă”, reprezintă temelia noastră. Dacă temelia este bine consolidată, vom deveni adulții responsabili de mâine.

În al doilea rând, aşa cum reiese din textul 1, bunica Safta este cea care are grijă de nepoți atunci când părinții lor sunt la muncă, contribuind, în acest fel, la educația acestora.

În concluzie, parte din ceea ce suntem astăzi datorăm familiei, iar pentru acest lucru merită toată recunoștința noastră.

9.

SUGESTIE: Am găsit potrivită asocierea fragmentului „Bunica Safta”, scris de Ion Agârbiceanu cu romanul „Hoțul de cărți”, scris de Markus Zusak. O valoare morală care se regăsește în cele două texte menționate anterior este dăruirea, dragostea.

În textul-suport, bunica Safta este un simbol al dăruirii absolute. Aceasta, în ciuda vîrstei înaintate, își dedică tot timpul pentru a-și îngriji nepoții, pentru a-i ocroti și pentru a le dăruia toată dragostea.

În romanul „Hoțul de cărți”, Liesel, personajul principal al cărții, este cu totul dăruită unui singur scop, acela de ajunge să citească cât mai multe cărți. (95 de cuvinte)

(În ambele texte este evidențiată dăruirea și dragostea față de ceva: față de nepoți, respectiv față de cuvinte. În ambele cazuri se opun dificultăți, vîrstă bunicii și greutățile bătrâneții, respectiv contextul politic, însă dragostea e menită să transforme imposibilul în posibil.)

*Atenție să nu depășiți limita de cuvinte!

Textul „Pilotul” scris de Vasile Alecsandri mi-a amintit de un roman pe care l-am citit ca lectură suplimentară, „Matilda” de Roald Dahl. Deși diferite ca structură și subiect, cele două texte evidențiază puternic aceeași valoare morală, curajul. În textul lui Vasile Alecsandri, pilotul dă dovadă de curaj atunci când, în mijlocul furtunii, trece la cărma vasului, salvând călătorii. În cel de-al doilea text, Matilda își dovedește curajul în momentul în care hotărăște să o înfrunte pe directoarea școlii, salvând casa și liniștea învățătoarei sale. (84 cuvinte)

⑨ „Popa Tanda” de Ioan Slavici - „Domnul Trandafir” de
Mihail Sadoveanu

Valori culturale / morale comune:

- meritul individual
- puterea exemplului personal
- dreptul de a fi respectat de urmăzii

demnitatea

- Parintele Tandă din nucările „Popa Tanda” de Ioan Slavici are meritul de a transforma, prin perseverență și responsabilitate, satul săraceni, un loc al lăsăriilor de tot felul, în cel mai frumos sat din Transilvania, cu oameni bătrâni și mândri de satul lor. Dacă în prima parte a nucărlei el predica zelos, folosind batjocura și ocară pt. a-i lumina și mobilia cu orice preț pe săracenii lăsăti de motivatgie, în partea a doua preotul renunță la minunea sa de predicator și se ocupă de propria gozodărie. Puterea exemplului este glorioasă și astfel reușește să-i determine pe săraci să se angajească de bunăstarea familiei și a satului.

- Domnul Trandafir este un dascal pasionat de munca și, foarte atațat de copii, care are meritul de a le fi insuflat acestora, pe lângă invocația din carte, o bogată invocație susținută, adică dragoste pt. munca, pt. țara, cinsti, obreytate, adevar și frumos.

9.

Ideea acestui test mă trimite cu gândul la opera „Făuritoarea de albăstru” de Lois Lowry, care parne în volcăre otet relatarea copilului cu acul și firele, cît și meritul individual, ca volcăre culturală.

O trăsătură comună a celor două teste ar putea fi îndemnarea copiilor în ceea ce privind cursul lui. În plus, ambii copii - Kira și Trică - sunt talentati și precepuți în acest domeniu, omnăind puterea cu o funcție multă.

O dezvoltare dintr-o cele două opere constă în felul diferit în care fiecare copil are talent. Astfel, Kira este ajutată de magie să aibă un talent, de mica, fără să fie exersat vîrșoară. În fragmentul citat din opera „Mara”, de Ioan Slavici, se menține talentul adesea cel băicului, obținut fără magie.

Abordă, prim relatarea copilului cu acul și firele, prim talentul lor, testul - report „Mara” de Ioan Slavici poate fi asociat cu opera „Făuritoarea de albăstru” de Lois Lowry.

Ex. 9.

Bismigiu și Company

de Grigore Bîrjandru

1. Una dintre temele romanului este rezultații, mai exact importanța învățăturii în viața copilului, aflat la început de drum. Recunoașterea și recompensarea rezultatelor /a performanțelor sunt foarte importante pt. dezvoltarea psihică și pt. alegerea unei viitoare cariere.

De exemplu, personajul - narrator este singurul din clasă care obține nota 10 la teză, cu o comunere în care povesteste cum s-a motivat total lui de la profesor, în cărje. Istoria acastă, făcută bine și înțeleasă, l-a impresionat pe profesor, iar nota maximă primită îi aduce statul faimă, cât și obligația morală de a nu dezamăgi. De aceea, ulterior, s-a străduit să facă tot ce poate să facă bine.

2. O altă temă prezentă în text se constituie relația profesor - elev, bazată, în general, pe respect. Acesta nu exclude însă conflictele și nici ironizarea dascălibilor de către elevi prin atribuirea unor pozele care reflectă anumite trăsături fizice. De exemplu, pe profesorul de latină, care le era și diriginte, copiii îl porecliseră Barosanul și îl iubeau și îl respectau foarte mult datorită modului de a predă și de a interacționa cu elevii. Era un foarte bun prevestitor și le spunea numeroase ghime.

3. În roman apare și tema relației părinti - copii. Tatăl are rolul de îndrumător, sugerându-i se cărți să fi potrivite pt. vîrstă lui („Robinson Crusoe”, „Singur pe lume”, „Călătorile lui Gulliver” etc.). Totodată, este și un sprijin pt. fiul său, ajutându-l la teme și de căte ori are nevoie, mai ales după nota foarte mare la teza de la sondaj, ea nu cumva să se facă de răs și să își piardă faima.

La oricare părinte responsabil, este dorința și obicei, certându-l atunci când consideră că greșește. De exemplu, nu toleraaza plagiatul, mustându-l aspre când îl suspectează că a luat de prin vreo carte conudența deosebită primăvara pe care o avea pt. la două zi. La fel proceda și când, la concursul „Tinerimea română”, scrie o poveste mult prea ușoară pt. vîrstă lui, cu hotăr.

În schimb, mama este mai indulgentă, mai afecționată, bucurându-se de succesul lui la concurs, lăudându-l plină de mândrie și chiar cumpărându-i un carton cu prăjitură de ciocolată:

Ex. 8. Ideea acestui lucru mă trimite cu gândul la opera
• Norometrii "de Marin Preda, care pună în valoare astăzi relația tată-fiu,
cât și meritul individual, ca valoare culturală".

O trăsătură comună a celor două texte ar putea fi aprecierea
~~cotitură~~ care tatăl se pe care tatăl o manifestă în relația cu fiul.
Inducătorul și dorința lui de a-și schimba statutul social.
În plus, ambele tăți - Ilie Noronete și vecchilul Ștefănescu -
își apreciază cu uimire copiii atunci când constată că sunt buni
la carte.

O deosebire dintre cele două ^{opere} tăți constă în felul diferit în
care fiecare tată se raportează la educație. Astfel, Ilie Noronete nu este
de acord cu fiul său să devină ~~cineva~~ și să meargă la scoala-, ba chiar
el retrage de la scoala- pe fiul său, deoarece este doar de carte.
În fragmentul citat din opera "Examenul" de Gheorghe Nădejde, ~~se remarcă~~
dorința tatălui ca băiatul să ~~țină~~ continuă studiile, să ~~nu~~ se rom
nă și să fie alături pt. continuarea studiilor ~~la~~ să plătită de moșier.

~~Apădară~~, prin felul în care ~~alegă să~~ și ~~meritul~~ să se
raportează la educație și la ~~valoarea~~ pe care ~~o~~ reprezintă el ca propriul
copil

Apădară, prin relația tată-fiu, prin felul în care ~~fiecare~~
tată se raportează la educație, textul-mugur. Examenul "de G.R."
poate fi asociat cu opera "Idometrii" de M.P.

⑨ Fragmentul din „Cronica de cărți” de Romeo Pillat – asociat cu „Romanul adolescențului mijloc” de Mircea Eliade

valoare culturală comună : educația prin carte

În primul text, este prezentată femeia scriitoare Flavia, care își lansează cu multă emoție un roman de tip jurnal, găsimosat ca text-model.

Romanul lui Eliade susține povestea unui adolescent cu ambii literare. Băiatul alege să sărbătorească creației ~~și~~ propria viață și să găsește că va fi văzut altfel de profesori săi dacă va deveni scriitor.

Ex. 9

„Mirona” de Cella Serghi - „Istoria lui Răzvan”
de Horia Colțescu

Fragmentul extras din „Mirona” de Cella Serghi în amintire de unul dintre romanele mele preferate - „Istoria lui Răzvan” de Horia Colțescu - prin tema călătoriei imaginare pe care o întreprind personajele.

Aștel, să arămănește a celor două texte este puterea pe care imaginează copiilor o poartă urea, puterea de a călători prin universul fictivului. În ambele texte, podul caselor devine un spațiu de evadare în fictiune, ~~nu în realitate~~: fetiță își imaginează că podul este un castel, iar pt. Răzvan că podul este un fel de portal care face posibilă călătoria prin istoria neamului.

Fiecare dintre cele două cărți prezintă două modalități diferite ale călătoriei fictivionale; în „Mirona”, fetiță preia din lectura sa personajul „micul lord” și trăiește alături de el diferite situații, experiențe, în timp ce în „Istoria lui Răzvan” caietul buniciului și pictura de rângă fac posibilă evadarea în fictiune. „Istoria lui Răzvan” este un fel de ponte între trecut - prezent și viitor, în timp ce „Mirona” evidențiază fascinația pe care cărțile o au asupra copiilor, legătura cu carte și personajele ei.

Având, atât „Mirona”, cât și „Istoria lui Răzvan”, evidențiază puterea imaginatiei copiilor de a crea lumi proprii.

"Minunea" este o poveste emociionantă despre curaj și bunătate, deosebite integrare și acceptare, reîncă cu sensibilitate și umor.

„Nu judeca după aparență” face să fie ideea de la care poartă R.J.P., iar una dintre cheile de lectură este dată de replică vulgară din „Niculăi plin” de Antoine de Saint-Exupéry: „Bine nu se vede decât cu inima. Esențialul e invizibil pentru ochi.”

August Pullman este un băiat de zece ani care a avut funcțional de a se naște cu o teribilă deformitate facială. Pt. a-l protejează de privirile și vorbele răuțăcinoase ale oamenilor, parțimărui săi îl educă acasă, dar îndr-o zi hotărâre că a venit vremea ca Augie să meargă la școală.

Bătaie este reîncă din mai multe perspective: cea a lui August, personajul principal, cea a Viei, soția lui August, cea a lui Summer, colega de la școală a lui August, cea a lui Jack, prietenul lui August, cea a lui Justin, prietenul Viei, și cea a Mirandei, prietena Viei.

Povesta lui August Pullman, întâmplările plin care băiatul trăește în primul lui an într-o școală - clasa a V-a - ilustrează ideea că, mai despre sau mai largă, omul este acceptat pentru ceea ce este el. August provoacă initial repulsie și teamă-colegilor săi și elevilor din întreaga școală, dar reușește, treptat, să și-i aplaudie plin ~~fără să fie născută să susțină~~, și plin inteligență și plenă de spirit. Summer se aplaudă

din prima zi de scoala de el și chiar dacă la început se face doar din principiu, din milă, mai apoi este sinceră și decoperită în August un prieten spiritual. Jack este, de asemenea, un prieten bun ~~bun~~, iar această prietenie este mai multă ~~supera~~ ~~înțelegeră~~ presunție celorlalte, în special a lui Julien, care nu poate înțelege prietenia cu „monstrul”. Din fericire, cei doi copii, August și Jack, reușesc să își rezolve neîntelegerea provocată oarecum de Julien (sub presiunea acestuia, Jack declară lucuri uitate de pe August) și să devină că au sentimente sincere unul pt. celălalt. Mai mult decât atât, Jack devine un operator al lui August în fața lui Julien și acelor din grădina acestuia și riscă să fie exmatriculat pt. că și îl iubește pe Julien. Acesta din urmă reușește cumva să întârzie opoziția ~~opozitiei~~ ~~scoala~~ împotriva celor doi copii, dar, ușor, ușor, copiii înțeleg că nu au niciun motiv să se sperie de August. Scurta excursie în scoala este o ocazie bună pt. ca băieții să îl ierte pe August și să se aplice foarte mult de acesta atunci când este agresat de copiii de la o altă scoala. Întâmplarea face ca totuș elevei scoale să își schimbe atitudinea față de August, ceea ce dovedește într-o dată puterea exemplului. Începutul de an școlar ~~înseamnă~~ aduce în plan-plan festivitatea de primire, festivitatea ~~la cote~~ în timpul căreia August primește medalia de aur pt. ~~fie~~ sufletul său remarcabil, răci, sau cum ~~recunoaște~~ directorul scoalei ~~pe~~ „cel mai mare” este cel care „însuflețește cele mai multe inimi plin puterea inimii lui”. Astfel, elevul diform și respins la începutul anului școlar, reușește să însuflețească ~~pe~~ ușor pe cei din jur și în forță ~~pe~~ directă a inimii lui și să fie acceptat.

Directorul Tushman este tipul profesorului empatic, cu un simt pedagogic, un bun psiholog. Directorul său nu citească suflul copiilor și nu-l adaptează regulamentul școlar atunci când situația îl cere : de ex., ^{schimbă} proiectul copiilor de clasa a V-a, cel care prevedea un autoportret, schimându-le și deseneze animale ; nu-l exmatriculează pe Jack și nu cedează presiunilor familiei lui Julien. Este un profesor care își îndeplinește cu strănicie menirea și sestrângă să atingă ^{pozitiv} suflul copiilor. Gestul său de a-l premia pe August la finalul anului școlar nu face decât să unească și mai mult pe copii, ilustrând, în același timp, faptul că suflul omului să poate sparge o răciuță.

Băiatul cu pijamale în lungi

~~Becky Stadwich~~ John Boyne

- Expose problema degradării unei familii, văzută prin ochii unui copil. Conform romanului, o casă e lăsat unde se află familia.

- Încercarea lui Bruno de a găsi plăcile sale, confectionându-
și un leagan dintr-o pelerină, un cauciuc și un stejar, ar putea fi
un model pt. copiilor de azi "pe prima în mijloale tehnologice". Din acest
punet de vedere, romanul lui Becky Stadwich te invita să reprezinte
știrea
ținută plăcilei atunci când nu ai prieteni, să găsești modalități
prin care să-ți ocui mintea și timpul.

- Este o discrepanță (diferență) între imaginea pe care
Maria o are despre tatăl lui Bruno, omul rare i-a oferit o
jocuri, și imaginea omului care poate face rău altor oameni.
Cumva, jocurile Marii despre tatăl lui Bruno îl umanizează pe
acesta, și el o victimă a unui sistem și a unei minte bolnave
(Hitler).

Într-o lume în care Hitler reprezintă răul absolut,
familia lui Bruno și, în special, relația dintre Bruno și
membrii familiei reprezintă normalitatea.

- Poate că și numele casei - „Out-With“ - e simbolic.

- Opinia bunicii despre uniformă și despre ceea ce facea
Ralf, tatăl lui Bruno, este o bună ocăzie pt. cititor să înțeleagă că nu toti nemții au fost adepti lui Hitler.

- Bruno nu înțelege de ce oamenii trăiesc diferit, nu bântuiesc ce doare și suflare în grădile gardului ghințat. = estei

Total este prezentat prin ochii lui Bruno, iar gândirea lui inocență, încă neatinsă de răul absolut abătut oruia omeneirii, nu poate înțelege diferențele dintre lumea lui și lumea de dimineață de gard. Bruno este reduminisit de ce oamenii în dungi nu sunt nici odată invitați la ei acasă.

- Bruno află în sfărărit ce este inscripționat pe bancă pe calea de vizuire de la fereastră: „Ridicată cu ocazia inaugurației Lagăului Out - Witten - Iunie 1940”.

- În explorarea lui, Bruno îl descoperă pe Shmuel, un băiat evreu inchis în lagăr. Bruno află că există duzini de Shmueli de celealte parte a gardului. Băieții - Bruno și Shmuel - au aceeași dată de naștere, 15 aprilie 1934, ceea ce sugerează o remăolare, faptul că apartin același gen și că au același drepturi.

- Deși este foarte mic, Bruno resimțează automat în propile-i curinte - cele referitoare la Germania și cea mai mare foră, idee plinată de la adulții - că ceea ce este în regulă în ideile cunoșute. Bruno devine confuz în jurul lui patru în care se află, căci Shmuel susține că sunt în Polonia.

- Incidentul cu bătrânelul Pavel, seara, la cină, îi dă de gândit lui Bruno care realizează că trebuie să își binește unele patere care ar fi în deacord cu ale celorlalți. Este momentul în care găsă lui viață la Berlin poate o amintire, băiatul abia amintindu-și chipurile pietenilor.

- Romanul evidențiază nervosia omului de a comunica și de a avea prieteni. Este o carte deosebit de compassiune, empatie, și

carte de suflare care emoverează până la lacrimi prieten - un final răvinitor, se reflectă o realitate istorică crudă. Se simte dorință profundă a autorului ca ar trea să nu se mai întâpte niciudată...

Întregul adevăr istoric este relatat într-o manieră extrem de inocentă, potrivit unei suflare neînnoiată de copil. Privită din perspectiva copilului, realitatea atracțiilor nazismului este umbrăcată în puritatea specifică vîrstei. Reacția bătăliei lui Bruno din finalul romanului, indiferență pt. propria-i persoană, întărește ideea că nimic nu este mai important pe lumea aceasta pt. un patințe decât copilul său; acestă e mai fricoasă de oarecare ideologie, construiește un sfaramă universal oricărui patințe.

„Povestea fără sfârșit”

de Michael Ende

„Povestea fără sfârșit”, de Michael Ende, este un roman fascinant pentru că care iubește lumea magia și aventură, o operă captivantă pentru acia care dorește să-și amintească gustul copilăriei, acele momente de refugiu când vînă au ochii deschisi.

Aventura și suspansul se completează între lumea梦幻的 și lumea "creativă", căi povestea pare a se crea și se crește în funcție de cel ce o citeste. Titlul cărții este, de altfel, sugestiv în acest sens. În această lume paternă și noi, cititorii, prin intermediul lui Bastian, urmărit de către lumea梦幻的 și se refugiază în fundul peșterii pentru a o citi. Bastian citează și trăiește cu sufletul la gură aventura lui Steen, tânăr de creația capătă-dășăparea Fantasiei - în căutarea unui lucru pentru ea și pentru întregul lume, căci neantul pare să cuprindă tot. Steen reușește să afle lucrul și, în momentul în care totul pare pierdut pentru lume și pentru Creația Capătă-dășăparea, Bastian reușește să pătrundă în lumea梦幻的 despre care atâtă și să o salveze, recrând-o cu ajutorul „dorințelor” sale. Destinul lui Bastian se completează strâns cu cel al lui Steen, locul pe care Bastian îl admiresc în timpul lecturii sale, Steen și băiețul său fiind cei care îl vor salva și îl vor ajuta să se întoarcă înapoi în lumea sa.

Ceea ce m-a fascinat la această carte este terenul pe care îl deschide - Fantasia - terenul nesfârșit al imaginatiei, al povestirilor care prind viață în funcție de cel care le născocetează. Originalitatea romanului constă și în faptul că sugerează că fiecare persoană e unică, că povestea sa e unică și ea, că aceasta se poate multiplica la nesfârșit atât de multe cât născocitorul ei dășăpareste acta de a crea, de a născeni. „Dorințele” lui Bastian sunt tot atâta gânduri care prind viață și care schimbă cursul povestii. Pătunderea lui în Fantasia e și o formă de cunoaștere și de autocunoaștere, căci, la final, băiețul găsește aderența sa vechea - iubirea pentru tatăl său. De altfel, „casa schimbarilor” lui Paul este o metaforă a transformării și a devenirii lui Bastian.

În sfârșit, recomand cu multă căldură această carte în care se completează dorința de a avea prieteni, de a fi apreciat, iubit pentru ceea ce este. „Povestea fără sfârșit”, născută pește și din dorința de a-ți înfrunta temerile, sigurătatea, și inspiră pe noi, omului să fim mai buni, să fim ceea ce suntem, să vivim și, nu în ultimul rând, să citim căt mai mult.

„Istoria lui Răzvan”
de Florin Gorches

„Istoria lui Răzvan”, scrisă de Florin Gorches, este o carte fascinantă pentru cei care sunt atrăgi de istorie, de călătorie în timp și de lucruri ușoare din comun, și speră numai bună pentru aceia care doresc să-și amintescă de istoria meamului.

Scrierile în viitor, un război care fascină prin noutatea tehnicii și a disciplinelor învățate în școală (fiz.-economie, utilizarea gadgeturilor, orientare spațială), acțiunea cărții îl are în prezent-plan pe Răzvan, un băiat care amintește de multe zilelor noastre prin trăirile lui, dar și prin modul în care acționează și reacționează în raport cu seala, dor și cu colegii.

Scrieră sub formă de e-mailuri, cartea este, de fapt, o punte de legătură între trecut, prezent și viitor, căci, prin intermediul lui Răzvan, cititorul se întoarce în timp și află într-un mod inedit diverse aspecte din timpul lui Sucevita, Decebal, Stefan cel Mare, Vlad Tepeș și Mihai Viteazul. În fel, aventura și suspansul se regăsesc în această carte în care Răzvan, îndeplinind o sugăriște a bunicului său decedat, găsește în podul casei caietul acestuia de istorie. Când, își rupe coajă de la o tăcuță a degetului, iar vângile se amestecă cu ceneala caietului. Este modalitatea prin care băiatul pornește în aventura și în descoperirea trecutului, aventura din care urinează prin curățarea râni cu apa. De la o peripetie la alta, băiatul devine tot mai pasionat de trecut și de afărarea unei valori ale acestuia. În pragul trecutului, Răzvan reușește să se cunoască mai bine pe sine și să-și rezolve anumite probleme legate de primii fiori ai dragostei, dar și de colegialitate și prietenie.

Personal, îmi place această carte, deoarece personajele și preocupările lor sunt foarte asemănătoare cu cele ale noastre, ale copiilor de același vîrstă. Deoarece m-a fascinat, înță, a fost modul de a scrie despre trecut: un băiat care se întoarce în timp și ia contact direct cu personaje specifice vremii expăñirei.

Cartea este originală prin faptul că este scrisă sub formă de e-mailuri, dar și prin paginile inserate din caietul bunicului. De asemenea, textele din subrol sunt o modalitate inedită de a relansa legitimea trecut - prezent - viitor. Dar și sunt scrise pe un ton uneori ironice, ateleor grav, acesta stărnesc râsul cititorului de ori.

Rezumat, recomand cu multă căldură această carte, o adevarată lectie de istorie, într-o lume ilustrată și plină rată cu suspans, aventură, emoție și umor.

Marile speranțe

de Ch. Dickens

Bine n-a reușit și nu reușește la un viitor mai bun, la depășirea propriei condiții? Nu putem alege familia sau mediul în care ne naștem, dar, cu siguranță, putem alege și decernim responsabilitatea de alegările noastre de-o lungul vieții. Destin sau întâmplare? Stă în puterea omului să aleagă sau întâmplarea îi hotărăște soarta?

Romanul „Marile speranțe”, de Ch. Dickens, il are în centru pe Pip, un băiat orfan, crescut de soția sa și de soțul acestia, fierbatur satului, un băiat pe care întâmplarea îl ajută să-și modifice în totalitate destinul. Astfel, întâmplarea face ca Pip să întâlneară un erodat, cea ce pare a fi de bun augur, însă, băiatul își înfrângă temerile și îndeplinește ceea ce acesta îi cere. Erodatul este prieten, în cele din urmă, și dus pe vasul cu prizonieri, întâmplarea creând un impact puternic asupra micului Pip. O altă întâmplare care îi marchează existența face ca el să fie alesul pentru o merge în casa domnișoarei Havisham. Acolo, Pip se îndrăgostește, treptat, de Estella, fiica odihnirea a domnișoarei, și, ceea ce este mai duleros pentru el, realizează diferența dintre ei și Estella, conștiințăndu-și condiția și faptul că nu este manierat sau bine îmbrăcat. Este impresionant modul în care Pip se analizează, cu inocență, modul în care realizează că își dorește să se schimbe și să decerne un gentleman pentru o să ridică la nivelul Estellei. Ocazia pentru a-și realiza acest vis se însează peste câțiva ani, când băiatul află de la avocatul Jaggers că a primit o avere mare de la un binefăcător care dorește să rămână anonim. Pip este conștient că acest binefăcător este domnișoara Havisham și de aceea va continua să o viziteze pe acesta chiar și după ce pleacă la Londra pentru o căsătorie cu gentleman. Adversarul binefăcători apare după mai mult timp, acesta fiind Abel Magwitch, erodatul pe care Pip îl ajutase

în copilărie. Pip află în timp că Estella este fiica lui Magwitch și a menajerii avocatului Jaggers.

Tânărul Pip descoperă lumea, dar, ceea ce descoperă dureros este felul în care domnișoara Havisham reușește să le manipuleze destinele din dorința de a se hădâsa pe bărbați, ceci fusese pănată în ziua nuntă ei. Estella îi frângă inimă tânărului și face o alegeră nepotrivită.

Impresionantă este și ninceritatea și bălătatea tânărului Pip față de Abel atunci când află adereauul și periculul în care acesta se află. Romanul oferă momente de suspans, de tensiune, căci cititorul poate urmări cu susținut la gură încercarea exuată de a-l scoate pe Abel din fâșă sau moartea acestuia în celulă în timpul unei vizite de-o lui Pip.

Serpetul lui Pip, puterea lui de o căsuță de bo boală, felul în care încearcă să își îndrepte greșelile sunt tot atâtea motive pentru o cită carte cu susținut la gură rămâne la final. Romanul propune un final fericit pentru Biddy și Joe, Clara și Herbert, iar întâlnirea lui Pip cu Estella, de peste omi, în locul rămășițelor, carei Satis, sugerează puterea omului de a ierta, de a via și de a continua lupta cu viață.

Recomand, asadar, acest roman, o împlinire a inocenței copilăriei, a iubirii, a misterului, dar și a greutăților pe care viața îți le scoate în cale, determinându-te să lupti pentru a le depăsi și pentru a-ți îndeplini visul.

O vîză cu Isidor

Veronica D. Niculescu

În romanul Veronicăi D. Niculescu se completează tema
prieteniei cu tema copilăriei și, nu în ultimul rând, cu cea
a libertății.

Pornind de la o stire reală, autorul pune sub semnul
întrebării vîata în captivitate a animalelor, a jărișilor, dar și
umanității, comportamentul oamenilor în fața micilor sau
micii viețuitoare. Cartea cayată începe, încet substanță prin
sensibilitatea, inocența, bunătatea și curajul pe care le întruchi-
gează Serena, o fetiță de 13 ani, hotărâtă să redescă libertatea
condorului Isidor, cel mai bătrân locatar de la Zoo Bineasa.

Zilele petrecute cu Isidor cayată în roman dimensiunile
unei veri, așa cum o sugerează și titlul, căci timpul pe-
trecut cu pasarea se dilată, unde refletul fetiței de 13 ani,
care înțelege ce înseamnă libertatea.

Romanul se tezează încet din perspectiva Serenei, dar
și din perspectiva condorului Isidor. Săntăria lui Isidor amintește
de stilul lui Gellu Naum, care scria despre Apolo. Așa cum
pinguinul Apolo a vîzut să ajungă la Pol, condorul Isidor
aspira la libertate, aspira să ajungă „acasă”. Înca de la
început, carteau ridicat problema captivității animalelor de la Zoo,
comparându-le pe acestea cu pescărișii, privați de libertate.
Diferența dintre animale și pescăriș este că primele nu se fac
vinovate de nimic.

Serena aduce condonul pînă la ea, îl ascunde un捐
și deschide lucruri fascinante la el, unul dintre acestea fiind
faptul că Isidor descoperise lumea literelor din timpul zederii lui
la Zoo și să fie o serie și în cîteasă. Astfel, cei doi pot
comunica și, când situația cere, fug la Sinaia, la munte,
unde fetița speră ca Isidor să doară să poarte din nou. Legă-
tura dintre cei doi devine foarte puternică și, astunci când
se plimbă și prima dată prin pădure, încurajat de vorbele fetei,
condonul grinde curaj și... săpă!

Astfel, romanul subliniază puterea prieteniei, dar și
încrederei de sine care face ca visurile să prindă contur și să
se realizeze. Chiar dacă dezgălbirea celor doi în seara împre-
rintă, dorința de libertate și conștiința acesteia devine
mai importantă.

"O vală cu Isidor" este deci o poveste despre prietenie,
libertate și visuri.

"Iarna lui Iridor"

Veronica D. Niculescu

Romanul "Iarna lui Iridor", care spune povestea con-
dorului Iridor după ce a fost eliberat în Sinaia de prietenii lui,
Terena, și, de fapt, o metaforă a libertății și a responsabilității
făță de propriul destin.

Așa că, Iridor, condorul mai degradat domestic decât
rălbatic, trece, în iarna neșăzută, prin multe aventuri și
învate căteva lucruri esențiale pt. supraviețuire - cum ar fi
că te poți descurca bineziș în viață dacă stii să citești
sau că prietenii sunt importanți.

Alături de un colo generos, o bufoșită ambleagă-
și-un cățeloi male și bland, Iridor trece de iarna ghea și
pune la cale o evadare spectaculoasă a păsărilor rămase
captive la Zoo.

După o iarnă cât 7 ani, urmăzi 7 zile de vară
fericite și lungi cât o viață, căci le trăiesc alături de
Terena.

Pe lângă prietenie și aventură, problematica principală
din roman este cea a cărții și a scrierii, două aspecte defini-
nitoriu pt. om și pt. supraviețuirea lui. Povestea lui Iridor
și a Terenei va dăinui în timp și peste timp, dărâta-
rând celor două romane ale lor. Așa că, în carte, în
ficțiune, cei doi prieteni vor fi mereu împreună. Romanul
subliniază, în acest fel, importanța scrierii, a operelor care
unesc oamenii peste secole. Prietenia face timpul să stea

în loc să nu să treacă reșede datorită fericirii nimbite și
momentelor petrecute împreună.

9. Axiile de text - valoare culturală

„Toate părțile mele” de Radu Iudoran

„Robinson Crusoe” de Daniel Defoe

„Viața lui Pi” de Yann Martel

„Harry Potter” de J. K. Rowling

„Călătoriile lui Gulliver” de Jonathan Swift

(!!! valoarea culturală este întărită prin valorificarea ambelor texte)

Toate acestui text mă trimite cu gândul la opera „Robinson Crusoe” de Daniel Defoe, care pună în valoare aventurile pline de sus-pans ale personajului care dă numele cărții. Valoarea culturală comună celor două texte este reprezentată de doinigă de a explora lumea a celor doi protagonisti.

În primul text se evidențiază acest aspect, semnificația fiind relevanță și recunoaștere a Vnde-a mai fost Apolo (...) Ta mai sprijit să cer ceteze. Câmpii patagonieni?“ - sugernând / valorificând spiritul de aventură și curișoitatea ce îl caracterizează pe Apolo.

În cel de-al doilea text se subliniază / sunt punte în lumina căutările și aventurile lui Robinson, care se lăsă condus de doinigă de a cunoaște lumea, ajungând astfel să treacă print-o serie de situații limită.

⑨ „Amintiri din copilarie”, I. Creanga → imaginea mamei

Imaranda Creanga ouă în loc deosebit în rândul personajelor „Amintirilor”. Așa cum dețe Nică s-a spus că e tipul copilului universal, tot așa se poate afirma cu certitudine că Imaranda e tipul mamei de oriunde și din orice liniște.

Fată de vornic, cu frânt obiecte de carte, ea se consideră vădită superioară băiatului, atitudine care se dezvăluie din dixitul său „aylins” pe care le poartă cu Stefan a Petrei (fatul lui Nică) atunci când se hotărăște viitorul lui Nică. Mama se face orice pt. ca băiatul să învețe carte, ba chiar și să paragheze la lectură, în ciuda treburilor pe care le are. Semnificativa este recunoașterea în care ea citoarează la casă în băiatul. Mama este figura cu amplitudinea mai puternică din perioada copilariei.

Nică este copilot de „minunile” pe care mama stă a se face, în ochii lui ea reprezentând ziua cea bună. Este semnificativă, în acest sens, recunoașterea în care mama îi cere copilului să iasă afară pt. a rădești sechii și pt. a se adrepta vremea. Copilul este fascinat, căci vremea se îndreaptă după râzul său.

Mama este, de asemenea, ca toate mamele de la țară, cu casă glină de copii și cu ghigile gospodăriei. Hărnicia mamei îi îndestulează casă.

De asemenea, mama, fiind superstitioasă, ca mai multe femeile de la țară, stă să alunge noii sau să abată grindina în alte părți, înfigând tezutul în pământ, afară, dimineața usui.

Imaranda ^{Creanga} rămâne o figură distinctă în literatura română, un model și un caracter desăvârșit. Se remarcă sensibilitatea cu care naratorul-personaj îi conținează chizul, prin memorie afectivă.

„Amintiri din copilarie” reprezintă întoarcerea scrierii lui spre lumea și jocurile depline, spre un lumen miraculos de către care s-a dezvoltat și care sătuiște în amintire. Nică este personajul central care impresionează prin proiecție și spontaneitate.

Pt. Nică, ratul devine un centru al universului în jurul căruia se concentrează toate gândurile, deoarece acest zâmbet ozitător se individualizează prin limbaj și prin seninătatea care învalivă existența.

Humulescul este un rat cu o bogată tradiție și oameni statomici.

Refuzul ^{lui Nica de a se} despartii de sat i se vorbește dintr-un sentiment al apartenenței la acest univers paladinic. Fiind „holței, din păcate”, Nica nu poate să se degearde atmosfera satului, jocul rămanând un mod de existență. Satul face parte integranta din ființa lui, el nu poate fi înărbit. În Xumulești, copilaria este trăită la adârârata ei dimensiune.

Sezatorile, clăile, horele, petrecerile din sat, la care Nica luă parte cu cea mai mare înșelătire, canticul lui Nihai ~~lui~~ Scriitorul aduce o undă nostalgică și amplifică starea sufletească a lui Nica. El înseamnă să se împotrivescă plăcăci din sat, învăță, văzând că nu se poate împotrivi fătului, Nica este cuprins de amărăciune și reliefăzoare cu unor și spirit de observație viața călugărilor. Făcând hag de necaz, Nica dezvaluie contradicțiile sufletești, reacția sa față de hotărârile fătului constituind o susținere a umorului.

„Inocențiu”
de Ioana Părvulescu

→ temă principală: raportul memorie-codărăc
în analiza fenomenelor
istorice

→ temă principală: copilaria

Cartea descrie lumea din România comunistică, care era marcată de sărăcie și izolare față de restul Europei. Ioana Părvulescu reușește să redea atmosfera acelor vremuri și să o transmită astăzi din perspectiva personajului său, Ana, fiica unor intelectuali din Brașov.

„Inocențiu” este o poveste emobionantă despre puterea de a depăși obstacole și de a găsi calea spre înțeleptire.

Romanul prezintă fragmente din copilaria unei grupe de copii (patru verișori) din Brașov, copii care locuiesc într-o vilă veche de pe strada Sfântul Ioan, numosată drept Maiakovski în perioada comunistică. În villa respectivă locuiesc mai multe familii: Ana, părintii, fratrele, Rati, verișorii Dima și Dumitru părinti, o strămoșă, fostă profesoră de geografie și renea Ionel, soțul acestuia. ~~fost~~ De asemenea, în vilă mai locuiesc bunicii materni ai Anei. Foarte aproape de ei stă și Maia, bunica paternă a Anei.

În capitolele romanului se mai prezintă și episoade despre deportări, expugnări, demolări, comunism, partizani, prin ochii unei copii - Ana - care suferă foarte multe povestiri de la cei din jur.

Alegoria romanului se petrece în Brașovul anilor '60 și este axată asupra unei grupe de copii similar cu cel al protagonistilor din romanul „Cîrsească” de Constantin Chiriac. Ana, personajul - narator și un alter-ego al autorului, este fiica unei familii de intelectuali care locuiesc într-o casă veche de pe strada Sfântul Ioan, numosată drept Maiakovski în perioada comunistică.

Romanul se axează asupra temei copilariei: Deschiderea copilului este marcată de un citat din „Fratii Karamazov”, de F. M. Dostoievski, jucăând rol de motto, menitenă evidențierea importanță amintirilor în existența umană: „Acela care adună că mai multe amintiri de felul

acesta pt. foata viață poate fi sigur că, la un moment dat, îi va găsi
reajarea în ele." Personajele reflectă foarte clar realitatea expoziției în acest ciștă.
Acest motto stabilește și cele două mari axe: inocență și specificitatea anilor copilariei.
Personaje bune și nemice în roman: în universal amintitibila

Ama - personaj-marată al romanului; este mama gugulu lui celor patru.
Personaj feminin principal, feminin și individual, și un alter-ego al autorului;
ea este prezentată atât în postura copilului, cât și în cea a adulțului de mai
încolo. Copilul Ama și caracterizația printre-o măritate inocentă se trezesc
simpatia.

Dina - ea mai mare din guglu, statut care atrage deosebită atenție și o
oarecare maturitate, alături de un aer misterios.

Bătrânel anticar - personaj secundar, masculin și individual, ~~feminul~~
este caracterizat atât în totalitate din perspectiva copilului Ama, ca ino-
cență și incapacitatea ei de a vedea miraculoz în viață de zi cu zi. Bătrânel
anticar treză simpatia și dragostea celor patru copii prin ingeniozitatea cu
care îi le inventează jocuri educative și distractive. O severitate empatonantă,
în acest sens, este cea în care se boalașește să-i dămnașcă un cas subacra-
tic, de judecății, drept răngălăță pt. dragoste cu care ii primește ~~lucruri~~ și
și ouă de ei.

Totul ouăjă un loc important, fiind cayul familiei; dar și un membru
a cărei moarte ~~pe~~ înțelegere marchează în roman o severitate sorină cu
o extrem de mare sensibilitate și delicatețe, personajul - marară încercând
mai degrabă să sublinieze rolul formatelor din timpul vieții. Accentul cade
în roman pe ~~inconștient~~ copilaria ca valoare a lipsei grijilor, ca vără
a inocenței. De aceea tot trecește în nefință a celor dragi este
consemnată mai degrabă ca o pierdere pe care însă căci Maria Korosc,
o rezinte. -> Căci pare că aibă chip uman, în roman, și personalitate
proprie.

Matei, fratele Amelii

Doru, verigheta Amelii

"Dă mă-măiniuască cinerea de cera."

Așadar, pt a avea succes în calieră trebuie să fi existat.

(9)

Lecturișind program - supot, mi-am adus ominte de "Popa Tonda" de Ionel Floridi. O valoare morală comună celor două teste o constituie creștinitatea.

În fel, în program citat, Flora își promite banii pt muncă depusă, dar nu acceptă plăata suplimentară din partea pacientilor. O reacție bună. În acest sens este: „Nu vreau să poată, în o cădă, să mă-măiniuască cinerea de cera.” În plus, el sădai le rezultă gratuit omului bătrâne, învățând să-i ajute pe vecinii.

De asemenea, în cel de-al doilea test, prisăriște Mereției sale, Popa Tonda îi promitește pe bătrâni cum stie el mai bine, ajutându-i să prospere. Testa îi ajută să muncească cu folosurile sale, ci îi oferă și un bun exemplu: plus comportament, plus muncă.

Așadar, cele două teste menționate sunt în evidentă creștinitatea și trădarea de ori ajuta pe oameni să fie mai buni.

9

A.

Valori culturale

-1-

I Copilaria :

a) ca vîrstă a bucuriei, a jocului

* „Copii eram noi amândoi”, de Mihai Eminescu

Eul litic rememorează cu nostalgie câteva dintre cele mai frumuse momente din copilarie. Atunci, fără nicio grija, cunoscerea și durile împreună cu fratele său. Imaginația specifică vîrstei îi proiectă într-o lume fabuloasă. El declară război broastelor și își construiesc din lut o adevarată cetate de apărare.

b) ca vîrstă a dezoperirii frumuseții lumii

* „Păpădia”, de Ion Agârbiceanu

O fetiță, Anicuta, vede, pt. prima oară în viață, o mulțime de păpăduii. Coardul galben o umeste atât de mult, încât îl strigă pe frate ei, iar acesta îi dezleagă misterul. Pt. copii, natura e un permanent priilej de dezoperire a frumuseții, de învățare a unor lucruri noi.

* a) „Amintiri din copilarie”, de Ion Creanga

Copilaria este o vîrstă a fericirii pure, a lipsiei de griji. Dezmama îl roagă pe Nică să aibă grija de pruncul din leagan, acesta este redus de ideea de a merge la măldat. Curgind de jură bucurie a jocului, ură că dezavârsirea îl rugase mama.

II Scoala :

a) ca modalitate de dezvoltare, de acumulare de noi cunoștințe

* „Matilda”, de Roald Dahl

Frecvențarea cunoștințelor devine pt. protagonista o modalitate de dezvoltare. Acest aspect îi este clar dominoarei Honey care luată și o plomboveze pe fetiță îndr-o clasa superioară pt. a evita stagnarea sau chiar regresul. Pe baza cunoștințelor sale, Matilda salte două clase.

b) ca modalitate de dezoperire a unor inclinări / pasiuni

* „Cismigiu & Company”, de Grigore Băjenaru

Protagonistul își dezoperă inclinațiile literare la stile de ll. române. Profesorul îi acuzașă o compunere, apoi îi dă singurul zec din clasa la teză, ceea ce constituie o confirmare a talentului său. În scara și dezoperă, apărat, personajul - narator pasiunea care se va transforma în muzică.

c) ca modalitate de stimulare a ambiiției, a spiritului competitiv

* „Harry Potter”, de J. K. Rowling

Hermione este cea mai ambicioasă reprezentantă a casei Gryffindor. Ea se pregătește cu seriozitate pt. toate examenele. Înaintea jocurilor își petrec tot timpul în bibliotecă, studiind și ignorând invitațiile prietenilor săi la diferite distracții.

III Explorarea :

a) ca mijloc / modalitate de dezoperire a lumii

* „Ciresarii” de Constantin Chirita asociaț cu ^{o poveste} Romântă celor trei colibării ”de Ion Minulescu” - dorința de a explora ca modalitate de dezoperire a lumii

În poezia lui Minulescu, imaginea celor trei colibări care parăsește portalul, pornind spre zări necunoscute, simbolizează tot mai dorința umană de a pleca în mari călătorii. Numai așa pot fi dezoperite noi și noi teritorii.

În „Ciresarii”, eroii sunt marâni de curiozitatea de a cunoaște mai bine zona și, îndeosebi secretele Peșterii Negre. De aceea, sub pretextul refacerei vechii hărți incomplete dezoperite la muzen, ei organizează o expediție pt. a explora peștera.

Valori culturale (continuare)

IV Familia

a) relația dintre părinti și copii

* „Amintiri din copilarie” de Ion Creanga

Naratorul prezintă o familie unită și iubitoare, în care copiii cresc fericiti, la adăpost de orice grija. Nicăieri nu iubesc părintii care fac sacrificii pt. a-l trimit la școală. În special mama este evocată cu duiose, ca o ființă cu puteri miraculoase care alunga nodeli, înfigând topoare în fața ușii, sau joflea dușmanul, certând făcunii agrini, care trăiau în nobă.

b) relația neț - bunici

* „Dumbrava minunată” de Mihail Sadoveanu

Lizuca își iubeste foarte mult bunicii, singurii care, după moartea tragică a mamei, îi oferă dragoste și protecție. În aceea, când nu mai suportă să fie certată de mama vîțtească, pleacă spre ei, știind că, în cîmpul lor, va fi fericită.

V Lectura

a) ca modalitate de cunoaștere a lumii

* „Fahrenheit 451” de Ray Bradbury

Pt. Montag, protagonistul romanului, descoarțează cărțile echivalență cu găosirea adevărului ascuns prin cenzură și teroare, de autorități. Lectura îi dezvăluie o lume mult mai bogată în trăiri și culori decât aceea „fericită” în care fusese obligat să trăiască.

b) ca modalitate de evadare din realitate

* „Hotel de cărți” de Markus Zusak

În Germania nazistă, Liesel, protagonista romanului lui Markus Zusak, deschide în cărți un refugiu din calea războiului și a morții.

Chiar dacă multe din opere sunt interzise și arse, ea își pune uneori chiar viața în pericol pt. a le obține. Într-o menajă remarcabilă - fără o carte chiar de la rugul apăsorii de nazisti - într-o piață publică.

* „Matilda” de Roald Dahl

Fetita petrecă la bibliotecă mai multe de 7 cărți enorm, chiar și cărți care depășesc vîrstă ei, urmând-o pe bibliotecară.

* „Povestea fătă-ffânt” de Michael Ende

Bastian Balthasar Bux se refugiază în pod și, citind carteasă răstorsă din anticariat, se transpună în Fantasia, lumea fabuloasă a povestilor în care nu mai e băiețel rotsei terdit de colegi, ci un erou capabil să salveze pe lării - copila.

VII Prietenia

a) ca modalitate de descoacerile a sinehui

* „Micul Print” de Antoine de Saint-Exupéry

Întâlnirea Micului Print cu vulpea inseamna - nu doar descoacerile prieteniei, ci și autounoastere. „A imblânzi” pe cinereea presugune atât a legă prietenii, cât și a-i conștiințiza unicitatea. Protagonistul își dă seama cât de superficial fusese în relația cu roza lui care este într-adevăr unică în tot universul și ale neriose de dragoste și de orășirea lui.

VIII Relația om - animal

* „Pax” de Sarah Pennypacker

Romanul prezintă emociionanta prietenie dintre Peter și Pax, pușcul de vulpe găsit într-o pădure și crescut cu dragoste. Când băiatul trebuie să meargă la bunicul său, unde va locui în timpul răboiului; totul îi degearte pe cei doi, abandonându-l pe Pax în pădure, iar acesta va fi începutul unei aventuri pt. fiecare dintre cei doi. Peter va fugi de acasă, nincându-și rănitatea și viața pt. a-l găsi pe vulpei, im-

Valori culturale (continuare)

prezentând prin puterea lui de sacrificiu și perseverența pusă în slujba plăteriei:

* „Dumbrava minunată” de Mihail Sadoveanu

Patrocle e singurul prieten, un aderat și în moral și felicitate.

Când mama vitregă o bate, Lijica se arcunde și plânge în cîrcea lui:
(+ plecatul droșteană la bunici.)

VIII Dragoste / Iubirea

a) ca modalitate de similitudine reflectare -

* „Lacul” de M. Eminescu

În poezia eminesciană, eul liric vizează la momentul întâlnirii cu iubita. Plutind într-o barcă fără cămeșe, vegheată de „lumina blândei lune” și acompaniată de soartă răntului, prin trestii și de susurul apelor, îndragostitul ar putea refa unitatea pierdută a cuplului primordial în mijlocul unei naturi paradizice.

b) tristețea provocată de iubirea neîmplinită

* „Lacul” de M. Eminescu

În poezia eminesciană, îndragostitul este copilot de suferință atunci când își dă seama că visul de iubite rămâne irealizabil și că nu-a adaptat iubita zadarnic. Natura însăși îi reflectă tristețea, fiind acum mai săracă în culori.

IX Natura

a) dragoste și admirarea față de flumusele și molenii reîmnoite

b) ca loc de refugiu, de descoperire a limoții, a simbolului

* „Fiind băiet pădurii cuceriram...” de Mihai Eminescu

Eul liric își exprimă dragoste profunda față de codrel

a cărei frumusețe și-a luminat copilăria. Acolo, multădat „cum așa sună - nețitor”, în noaptele serine de vară, când luna astăzi peste totă „un val de argintie neață”, copilul avea înțelesia că trăia „într-un rai din basme”.

X Parinții

(B) | Valori morale

I Ambiția

a) ca modalitate de a evolua, de a reuși în viață

* „Ciprian & Company” de Grigore Băjenaru

Protagonistul devine extrem de ambicioz după ce profesorul de română îi lăudă o compunere pe care a făcut-o singur, fără ajutorul tatălui său. Din acel moment, adolescentul se apropie de primul din clasă la acest obiect și se performează la concursurile de creație.

* „Cireșarii” (vol. 2) de Constantin Chiriac - Pers. Ursu este ambicioz și se antrenază pt. să-l învingă pe campionul național la box.

1. "Amintiri" ...
- copilaria fericită
 - copilaria ca vîrstă a inocenței, a lăzi grăjdă, a fericirii și a jocului
 - imaginea duocăi, nostalgică a mamei; relatăție părinte-coșil
 - imaginea nostalgică a satului natal într-o păin-tească
 - imaginii pe care și-a dărâmului de altădată
 - amintirea unei locuri simbolice, rememorarea lor nostal-gice

2. Petre Ispirescu ^{Legendele q} - basme românești
- o lume fabuloasă, personaje fabuloase, cu puteri supranaturale,
 - timp ideal, spațiu fabulos
 - binele învinge răul, personajul pozitiv fiind răsplatit pt. calitatele sale; basmul reflectă în finalul său dorința omului de a creă și de a trăi într-o lume mai bună.

3. M. Mihu, "Legendele Olimpului" - imaginea lumii să poată să încrengătui-
- nevoie omului de a da o explicație pentru anumite fenomene din jurul său; necunoscutul îl-a împăimantat întotdeauna pe om și, de aceea, a durerat să-l exploreze.

4. Alex Moldovan, "Olgă și un banc de milioane" - prietenia
- copilaria
 - lectura
 - relația nepoata - bunic

5. Cezar Petrescu, "Fran, urșul popor" - imaginea lumii circului și a animalelor
- problematica libertății animalelor, a drepturilor acestora de a trăi în habitatul lor
 - legătura puternică om - animal
 - imaginea Polulu, a gheteilor

5. "Cartea cu Apelor", Geller Naum - lumea animalelor ca modalitate de a cunoaște lumea - problematica libertății animalelor ~ -

6. Lewis Carroll - „Alice în ţara minunilor” - lăzâmul fantastului și al fantajiei
- nervoia de a avea prieteni
- aventură și mistere
7. Roald Dahl - „Charlie și fabrica de ciocolată” - prietenie; aventura
- compasiune pt. cei care au mai puțin
- relația tată - fiu, frustrarea copilului duce la înțelegerea unui vis: fabrica de ciocolată
8. Roald Dahl - „Matilda” - imaginea copilului ~~fără~~ suflareat
- relația elev - profesor; imaginea profesorului; ca adult, este rezultatul copilariei marcate de matura secolului
- familia în contrast cu jocurile, interacțiunea Matildei pt. lectură, pt. carte.
9. Michael Ende - „Povestea faimii spărat” - lumea fantajiei și a puterii pe care o are imaginația unei copii; puterea creatoare a imaginatiei
- prin lectură, omul manifestă viața personajelor, trăiește alături de ele întâmplările, învăță din experiențele acestora
- prietenie
10. I.J. Caragiale - „D-l Goce...” - atitudinea ironică a subdului fără de personalul Goce, rezultat al unei proaste educări
- imaginea unei familii care oferă o educație proastă familiului, răspândind-o pe mult și recompensându-l pe el; ne rezintă atitudinea moralizatoare a autorului
- călătoria cu trenul

16. „Noroc este un demnul ţesut” Rob Bryer - imaginea scolii
- profesorul profesor - elev dovedește ilustrația
afecțiune, atenție atenționat, multă perpicacitate și multă tact
pedagogic în abordarea elevilor, respectul reciproc
- profesorul ajută cu mult tact pedagogic pe una dintre
elevi care are probleme de acomodare la scolaț.

17. „Inocențiu” de Ioana Părulescu - lumea inocenții a copilăriei
văzută prin ochi de copil.
- pietenie; aventură
- anul comunismului din România sunt prezentat cu
aceeași inocenție, din perspectiva copilului de altădată;
- cei patru copii, personaje ale romanului împreună, învăță-
ță și joacă, fără experiment, ghidată și fără de Tante, nea Nehu,
de bunici, dar și de parinti;
- modalitatea, stilul sensibil de a prezenta astăzi
realitatea comunismului, cât și întâmplările din familiile

18. „Micul prinț”, Antoine de Saint-Exupéry - călătoria ca modalitate
de cunoaștere a lumii → protagoniștul posede întărită
aventură menită să-l inițieze în fațele fizice umane și pe față
planeta cunoaște călătorul om care întruchipează un anumit
tip: vanitosul, monarhul absolut, lirurgical, geogra-
ful etc. În acest fel, micul prinț înțelege căt de
variată este natura umană.
- felicirea
- jocul
- pietenia înțeleasă ca o modalitate
de cunoaștere și de acufare a celuilalt

19. „Matilda” de Roald Dahl → educația prin lectură
→ scoala
→ prietenia
→ familia (o altfel de relație
părinti - copii → părinti neinteresati
de lumea cărții)
20. „Cizminiu și Corp.” de Grigore Bîjenaru → arta de a scrie
→ scoala
→ relația părinte - copil
21. „Harry Potter” de J. K. Rowling → prietenia
→ aventura
→ misterele
→ supranaturalul
→ viața de ofan
→ istoria cinematografiei
22. „Cireșorii” de Constantin Chiriac → aventura
→ explorarea ca modalitate de
cunoaștere
→ prietenia
→ scoala
→ mortal
23. „Motometri” de Marin Preda → familia Niculae Motomete
→ relația tată - fiu se caracterizează
din dulitate, lipsă de înțelegere a nevoilor copilului;
imaginile tatălui autoritar - Ilie Motomete
→ Niculae își dorește să meargă la

scoală, însă, considerând că scoala nu-i aduce
niciun beneficiu, el se rotomete și retrage de la scoala'.
Băiatul își va continua mai târziu studiile, pe cont propriu.

Lecturi pentru asociere

* Harry Potter-J.K Rowling

Volumele Harry Potter formează o serie foarte populară în întreaga lume; ele aparțin genului fantastic și au fost scrise de către autoarea britanică J. K. Rowling. Cărțile tratează o lume a vrăjitorilor, protagonist fiind un Tânăr vrăjitor numit Harry Potter, alături de prietenii lui Ron Weasley și Hermione Granger. Povestea se desfășoară în cea mai mare parte la Hogwarts, Școala de Magic, Farmec și Vrăjitorii, o școală pentru tinerii vrăjitori și magicieni. Punctul central al poveștii îl reprezintă conflictul dintre Harry și întunecatul vrăjitor Lord Voldemort, care i-a ucis părinții în misiunea sa de a domina lumea vrăjitorilor.

- Aspecte tematice:prietenia,aventura,viața de orfan,magia,călătoria cu trenul,misterul

* Minunea-R.J Palacio

Auggie Pullman este un elev de clasa a cincea, școlit acasă, care locuiește în North River Heights, în Upper Manhattan, împreună cu părinții săi. El suferă de o afecțiune medicală care i-a lăsat față desfigurată. Din cauza afecțiunii sale, August a fost educat acasă de către mama sa; totuși, dorind ca el să cunoască o lume mai largă, părinții săi îl înscriu la Beecher Prep, o școală privată, la începutul clasei a cincea. Pe parcursul cărții, acesta este ajutat să treacă prin momente dificile datorita sprijinului primit de la familie si de la prietenii săi,precum Jack.

- Aspecte tematice:prietenia,relațiile familiale,suferință

* D-l Goe-Ion Luca Caragiale

Pe data de 10 mai, Goe împreună cu mamițica, mam'mare și tanti Mița așteptau trenul ce avea să-i ducă la București, întocmai cum îi promiseră pentru a nu mai rămâne repetent.Când sosesc trenul,Goe nu vrea să intre în cupeu alături de cucoane, ci să rămână pe corridor cu băieții. Însă, la un moment dat, scoate capul pe geam și-i zboară pălăria sub a cărei panglică se află și biletul de tren.Din pricina acestu fapt,cucoanele cumpără un alt bilet și plătesc o amendă.Băiețelul Goe continuă să fie neascultător,rămânând blocat într-o toaleta și pornind alarmă de urgență a trenului.Comportamentul lui Goe dezvăluie ce fel de influență rea pot avea adulții asupra copiilor.

- Aspecte tematice:călătoria cu trenul,relațiile familiale,copilăria,influența adulților

* Amintiri din copilărie-Ion Creangă

Cartea oferă o relatare detaliată a copilăriei lui Ion Creangă, petrecută în ceea ce era atunci Principatul Moldovei, cu amănunte privind peisajul social al universului copilărici sale, descriind relațiile dintre eroul principal, cunoscut în acest context ca Nică al lui Ștefan a Petrei sau Nic-a lui Ștefan a Petrei, și diversele persoane cu care interacționează. Ea urmărește maturizarea lui Nică, de la o vîrstă idilică în satul Humulești la o adolescență rebelă și la pregătirea pentru intrarea în rândul preotimii ortodoxe în centrele urbane Fălticeni și Iași. Cursul narației este întrerupt adesea de îndelungate monologuri ce exprimă cugetările și sentimentele protagonistului.

- Aspecte tematice :copilăria,școala,datoria,memorarea nostalgică

* Matilda-Roald Dahl

Matilda este o fetiță de vîrstă fragedă, foarte ișteajă care a reușit să înfrunte realitatea fără ajutorul familiei sale.Aceasta a invățat să citească singură,dezvoltând o pasiune deosebită pentru lectură.La vîrstă de 5 ani,fetiță citise deja toate cărțile recomandate copiilor de la bibliotecă și trecuse la un nivel avansat.Prin urmare,Matilda este transferată la o clasa potrivită pentru cunoștințele ei datorită ajutorului primit de la învățătoarea pe nume Honey.Dupa un timp,Matilda va ajunge în custodia femeii din pricina fugirii părinților ei din țară și va descoperi talentele ei ascunse.

- Aspecte tematice:pasiune pentru lectură,școala,copilarie,model comportamental

* Popa Tanda-Ioan Slavici

Tânărul preot,Popa Tanda,este transferat în satul Sărăceni din cauza sătenilor din orașul lui natal care nu îl agreează.Astfel,acesta devine determinat să realizeze o schimbare ,observând cum oamenii din satul respectiv nu erau harnici sau doritorii să se dezvolte.După o vreme de încercări fără rezultat,bărbatul se apucă de lucru,reparându-și casa și cultivându-și grădina.Sătenii se minunează și încearcă să urmează.Așadar,popa Tanda devine un model de urmat pentru restul lumii.

- Aspecte tematice: modele comportamentale,inizierea,hănicie

* Cum e lumea-Veronica D.Niculescu

Un pui de urs pe nume Bianca își imaginează lumea dincolo de gratii,devenind curioasă.În acest fel,aceasta folosește oportunitatea de a evada,după ce o îngrijitoare este neatentă.Fiind distrasă de un fluture,ursulețul Bianca ajunge într-un parc public și cauzează panică.Observând groaza creată,o femeie numită Mara sare în ajutorul animălușului și când niște vânători doresc să atace ursul.

- Aspecte tematice:natura,dorința de explorare,aventura,relația om-animal , libertatea

* Platanos-Doina Ruști

Noul venit în tabără,Platanos,este studiat cu atenție de către Sisinel și prietenii săi datorită mărimii sale diferite.Astfel,săptămâna la rând îl-a delectat pe ceilalți cu povești captivante despre lumea de dincolo de râu, din oraș. Admirându-l pe Platanos,Sisinel îi cere lui Cati să-l mute alături de el. Aceasta refuză,întrucât la umbra arborilor falnici nu cresc decât buruieni, iar Sisinel este dezamăgit.În cele din urmă,Sisinel se mută alături de noul său prieten,insistând asupra mutării lui.

- Aspecete tematice: prietenia,influența,dorința de cunoaștere,devotamentul

* Heidi,fetița munților-Johanna Spyri

Heidi este o fetiță orfană în vîrstă de cinci ani. De la vîrsta de un an este crescută de mătușa ei, Dete. Dar acum aceasta și-a găsit un loc de muncă și este nevoie să o lase pe Heidi în grija bunicului ei care locuiește retras, într-o cabană în Alpii Elvețieni.Bătrânuțul este ostil la ideea de a avea grijă de Heidi, dar cu timpul, ajunge o să o îndrăgească. Însă,dupa 3 ani,Heidi este angajată de mătușa sa în Germania,fiind nevoie să-și părăsească bunicul.Astfel,aceasta se împrietenește cu Clara,o fetiță care nu putea merge.Din cauza atitudinii severe a guvernantei cu care locuia Heidi și a dorului de bunic,fetița se imbolnăvește.Clara o ajută pe Heidi să se întoarcă la munte,însoțind-o.Mulțumită unei minuni,Clara reușește să meargă ,fiind pusă în fața pericolului.

- Aspecte tematice:natura,prietenia,minunea,viața de orfan , iubirea neplată - bunic / familie)

* Micul Prinț-Antoine de Saint-Exupery

În această lectură este vorba despre un omuleț căruia îi plăcea să zboare cu avionul său. Odată, în timp ce zbura, se defectă ceva și aterizează într-un desert. Acolo, el îl întâlnește pe Micul prinț. Cei doi se apropiară și se împrietenește. Într-o zi, Micul prinț se hotărîșă să plece și să viziteze celelalte planete. În prima se întâlnire cu un rege, în a doua cu un înfumurat și tot aşa. În sfârșit ajunge pe Pământ. Acolo se împrietenește cu o vulpe care era de felul ei mai înțeleaptă. Călătoria lui luă sfârșit. Ajuns în desert îi povestii toate acestea omulețului. După un timp, Micul prinț începe să se simtă ciudat. Își dădu seama că îl mușcase un șarpe. Atunci s-a dus în locul unde aterizase și un fulger trecu pe lângă el. Micul prinț dispără.Omulețul cu avionul se întoarce acasă;de fiecare dată când privea stelele își amintea de prietenul său, Micul prinț.

- Aspecte literare :fericirea,jocul,explorarea,copilăria

Olguța și un bunic de milioane-Alexandru Moldovan

Olguța,o fată în vîrstă de 12 ani,este întâmpinată de matușa sa pe nume Nina care apare în fața locuinței ei.Neștiind ce se întâmplă,aceasta se trezește într-un hotel unde astă că bunicul său retras ține mortiș să o vadă.La început,fata refuză însă după un timp este surprinsă de angajații bunicului ei.Olguța trece,astfel,printr-o serie de aventuri plină de mistere,astănd cât mai multe despre bunicul misterios.

- Aspecte tematice:familia,aventura,misterul,relația nepoată-bunic

Oscar și Tanti Roz-Eric Emmanuel Schmitt

Oscar este un Tânăr de doar 10 ani care din cauza unei boli grave trăiește într-un spital.După ce ascultă din greșală o discuție dintre părinții și doctorul său,Oscar astă că este bolnav de leucemie și că mai are doar câteva săptămâni de trăit.Furios,Oscar refuză să mai vorbească cu cei din jurul său,cu excepția lui Tanti Roz,o infirmieră bătrâna voluntară cu un trecut exotic, care căștigă încrederea băiatului , îi prezintă toți copiii din spital.Aceasta îi sugerează copilului ideea de a trăi fiecare zi de parca ar fi zece ani și dorește să îl învețe să îi scrie lui Dumnezeu pentru a nu se simți atât de singur.Tanti Roz a ajuns să fie cea mai apropiată de copil, fiind pentru acesta un adevărat ghid într-o viață trăită mult prea repede.Tânărul Oscar parcurge itinerarul fiecărei vîrste cu multă emoție, lacrimi și bucurii.

- Aspecte tematice:suferința,imaginația,credința,traiul omenesc,religia

4 Băiatul cu pijamale în dungi-John Boyne

Bruno,un băiat în vîrstă de 9 ani,astă că întreaga familie trebuie să se mute la Auschwitz,cel mai mare lagăr de concentrare din istorie deoarece tatăl său a fost făcut comandant..Curiozitatea și singurătatea îl fac să se apropie de tabără.Aici întâlnesc un băiat evreu pe nume Shmuel,născut în aceeași zi cu el.Bruno astă că fratele și tatăl lui Shmuel se astă și ei după gard,dar că a fost separat de mama sa.Bruno îi vizitează zilnic pe Shmuel și-i duce mâncare.Astfel,intre cei doi se dezvoltă o prietenie profundă.Câteva săptămâni mai târziu,la cererea mamei lor, care este nemulțumită și îngrozită de ceea ce se întâmplă în lagăr,Bruno și Gretel sunt informați că se vor întoarce împreună cu aceasta la Berlin.Într timp însă,Bruno plănuiește să-l ajute pe astă Shmuel să-și găsească tatăl.

- Aspecte tematice :prietenia,suferința,empatia,inocența

Pantera neagră-Sorin Titel

Personajul Gicoane este însoțit de prietenul său ,pe nume Romi, la plimbarea către primul meci după accidentarea acestuia.La început,amândoi erau puțin nesiguri în legătură cu decurgerea meciului respectiv,însă după o discuție stimulatoare,atmosfera s-a destins.Jucând în repriza a doua,Gicoane își așteaptă rândul.Astfel,fiind în poartă,băiatul primește susținerea deplină de la prietenul său caruia i se luminează susținut,văzând succesul lui.

- Aspecte tematice:prietenia,empatia,sportul,compasiunea

Zece negri mititei-Agatha Christie

În roman,zece oameni sunt ademeniți să vină pe o insulă sub diferite preteze.Fiecare dintre ei a fost săptăș al unei crime,dar fie a scăpat de justiție,fie a comis un act care nu poate fi sancționat legal.Oaspeții sunt acuzați de "crimile" lor în prima seară,prin intermediul unei înregistrări de gramofon,și sunt informați că au fost aduși pe insulă să plătească pentru ce au făcut.Ei sunt singuri pe insulă ,neputând scăpa din pricina distanței prea mari de uscat,dar și datorită vremii capricioase.Fiecare dintre cei zece sunt omorâți,intr-o manieră ce face referire la versurile din poezie.Nimeni nu pare să fi rămas în viață după ce ultima persoană moare.O confesiune,sub forma unui epilog al romanului,dezvăluie cum au avut loc toate crimele,dar și cine este criminalul.

- Aspecte tematice:mister

Fram,ursul polar-Cezar Petrescu

La circul Strutki, Fram, ursul cel alb, era cel mai iubit animal. Toată lumea aşteaptă să intre în scenă ursul polar, care stie cum sa ii bucure pe toti. Când în sfârșit apare pe scena, tristețea î se citeste pe chip. În cabina sa, își aminteste de copilarie. Cand era pui, Fram a fost luat de niște eschimoși și a fost vândut, ajungând la circul Strutki. Un vanator își da seama că lui Fram îi e dor de casa sa și il sfatuieste pe directorul circului să-l ducă înapoi pe Fram în ținuturile polare. Odată ce ajunge aici, ursul se descurcă greu în sălbăticie, nereușind să își facă rost singur hrana. În cele din urmă, Fram intenționează ca vechea lui casa nu e pentru el și ca tovarasia oamenilor este ceea ce îi trebuie. După un timp găsește un vapor care îl duce înapoi, în civilizație.

- Aspecte tematice: dorul de casă, lumea animalelor

Ciobănilă-Vasile Voiculescu

Samson, câinele ciobănesc dat de baci în grija unor gospodari, se înzdrăvenește după o boală grea și pleacă în căutarea stăpânului. Ajunge însă la o altfel de turmă, cu baci, târlă și cu miei cum nu mai văzuse până atunci – o școală dintr-un sat. Învățătorul și copiii îl adoptă sub numele de Ciobănilă. Ajuns mândria școlii, câinele își primea „mieii” în fiecare dimineață, îi păzea cu strășnicie și făcea fel de fel de ghidușii, ca să le fie pe plac. Iarna mergea cu copiii la colindat, iar vara pe camp. Cu toate acestea.. catelul nu putea uita de vechea sa familie. Într-o zi, pe neasteptate, turma lui veche, trecu pe acolo, cu baciul în frunte. Vazându-i, fară să se uite înapoi, Ciobanila o lua la fugă spre ei. I-a sarit în brațe baciului și plecat împreună cu el.

- Aspecte tematice: relația animal-stăpân, loialitatea

Cartea cu Apolodor-Gellu Naum

Apolodor este un pinguin de la circ, care cântă la cor. Într-o zi din zile îl apucă tristețea și dorul după frații lui din Labrador, iar toate celelalte animale vor să-l împace. Tristețea însă nu îl poate. Dirijorul Domisofă constă că cel mai bine ar fi ca Apolodor să plece totuși spre Labrador. Încep, astăzi, aventurile sale de călătorie. Zboară cu avionul, apoi cu parașuta, dar ajunge forțat la Capul Nord. Este luat pe pescadorul Meteor. În portul Behring este nevoie să coboare unde află că familia lui este pe gheata Golfului Terror. Astfel, Apolodor călăorește prin toată lumea, întâlnind persoane noi și, în cele din urmă, întorcându-se la familia sa.

- Aspecte tematice: dorul de casă, bunătatea, călătorie

Colț Alb-Jack London

Doi oameni, aflati într-o aventură aproape de Cercul Polar de Nord, trec prin situații limite fiind atacați de haite de lupi. Unul dintre ei, cade prada unei haite hamesite. Între lupii din haita este remarcat un puiuț cenusiu, pe care-l numește Colț Alb și caruia îl devine stăpân. Dupa multe peripetii trăite în tabara indienilor, Colț Alb pleacă cu stapanul sau. Bărbatul cade prada alcoolului și hotărastă să-l vanda pe Colț Alb. Din pricina acestui fapt, lupul ajunge la un stăpân agresiv care îl cauzează traume. Salvat de judecătorul Scott, Colț Alb îl va însobi pe acesta peste tot. Blândețea cu care este tratat domoleste instințele de fieră, iar Colț Alb câștiga încrederea celor din jur. Aici, a cunoscut-o pe cotelusa Collie. Colț Alb l-a salvat pe stăpân în două situații limite, apărându-l cu pretul vietii. În urma unui atac, Colț Alb s-a ales cu rani grave. După o lungă perioadă de refacere, Colț Alb se bucură împreună cu cătelușa Collie de urmășii lor.

- Aspecte tematice: relația animal-stăpân, loialitate, aventură.